

Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj: I Kž-Us-39/2022-4

R E P U B L I K A H R V A T S K A
R J E Š E N J E

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Željka Horvatovića, predsjednika vijeća te Marije Balenović i Sanje Katušić Jergović, članica vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Ivane Bilušić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv osuđenog Đ. B. i drugih, zbog kaznenog djela iz članka 173. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj 110/97., 27/98., 50/00., 129/00. – dalje u tekstu: KZ/97.), odlučujući o žalbi osuđenog S. Š., podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Rijeci Kv I-Us-133/21-4 (K-52/08.) od 16. veljače 2022., u sjednici vijeća održanoj 12. travnja 2022.,

r i j e š i o j e

Odbija se žalba osuđenog S. Š. kao neosnovana.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem, temeljem članka 506. stavak 1. u svezi članka 502. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. – odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17. i 126/19. – dalje u tekstu: ZKP/08.) odbačen je zahtjev za obnovu kaznenog postupka osuđenog S. Š., koji je pravomoćnom presudom Županijskog suda u Rijeci broj K-52/08. od 11. lipnja 2010. preinačenom presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj I Kž-Us-164/10. od 7. travnja 2011., proglašen krivim zbog kaznenog djela iz članka 173. stavak 1. i 2. KZ/97. te osuđen na kaznu zatvora u trajanju od pet godina i šest mjeseci.

2. Protiv rješenja iz točke 1., žalbu je podnio osuđeni S. Š. putem braniteljice I. B., odvjetnice u R., bez navođenja žalbene osnove, ali iz žalbenih navoda proizlazi da rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, da je isto nezakonito, jer da je u pobijanom rješenju zauzeto "pogrešno stajalište o nepravovremeno podnesenom

zahtjevu za obnovu na temelju pogrešnog tumačenja koje je sudu dala suprotna strana, zastupnik R. H. pred Europskim sudom za ljudska prava", pa je predloženo preinačiti rješenje na način da se dozvoli obnova pravomoćno dovršenog postupka, podredno da se ukine pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom суду na ponovnu odluku.

3. Spis je, u skladu s odredbom članka 495. u vezi s člankom 474. stavkom 1. ZKP/08., bio dostavljen Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske.

4. Žalba nije osnovana.

5. Iako u žalbi nije naveden pravni osnov o počinjenoj bitnoj povredi, iz sadržaja iste proizlazi da bi se radilo o bitnoj povredi iz članka 468. stavak 1. točka. 11. ZKP/08., jer da pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, dok je ostali dio žalbenih navoda vezan za "pogrešno tumačenje koje je sudu dala suprotna strana, zastupnik RH pred Europskim sudom za ljudska prava", što je po mišljenju žalitelja neprihvatljivo.

6. No, suprotno stavu žalitelja, u pobijanom rješenju nije ostvarena bitna povreda odredaba kaznenog postupka, jer je prvostupanjski sud označio jasne i logične razloge na kojima zasniva svoju odluku, uz jasno i detaljno obrazloženje o onim odlučnim činjenicama iz kojih proizlazi da zahtjev osuđenog S. Š., za obnovu kaznenog postupka, na temelju konačne presude Europskog suda za ljudska prava (dalje: ESLJP), nije podnesen u roku od 30 dana od datuma konačnosti te presude, zbog čega je isti temeljem članka 506. stavak 1. ZKP/08. odbačen.

7. Naime, na temelju pravilno i potpuno utvrđenih činjenica prvostupanjski sud je opravdano zaključio da je presuda broj 72962/14 od 18. ožujka 2021. u predmetu Šaponja i Karaula protiv Hrvatske, koju je donio odbor od tri suca ESLJP, postala konačna 18. ožujka 2021. Stoga, u konkretnom slučaju, zadnji dan za podnošenje zahtjeva za obnovu kaznenog postupka bio je 18. travnja 2021. godine.

7.1. S obzirom da se u žalbi problematizira i ponavlja pitanje "pogrešnog tumačenja koje je sudu dala suprotna strana, zastupnik RH pred Europskim sudom za ljudska prava", te da je računanje roka od 30 dana od konačnosti presude ESLJP-a (18. ožujka 2021.) sud trebao objektivno utvrditi i imati u vidu dodatni rok od 3 mjeseca od donošenja konačne odluke u kojem stranke imaju pravo podnijeti zahtjev velikom vijeću, od kada bi se trebao, prema mišljenju žalitelja, računati tijek roka za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka, Visoki kazneni sud Republike Hrvatske, ponovno skreće pozornost žalitelju, da sukladno članku 28. stavak 2. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine, Međunarodni ugovori" broj 18/97., 6/99. – pročišćeni tekst, 8/99. – ispravak, 14/02., 13/03., 9/05., 1/06., 2/10. i 13/17., dalje: Konvencija), odluke donesene u odboru postaju konačne s danom donošenja, odnosno objave na web tražilici ESLJP-a (www.hudoc.echr.coe.int, (dalje: web tražilica Suda (HUDOC)), a koji datum je na naslovnicama presuda. Pravo na podnošenje zahtjeva velikom vijeću sukladno

članku 44. stavak 2. Konvencije, imaju stranke čije presude je donijelo vijeće ESLJP-a, koje postaju konačne kad stranke izjave da neće uložiti zahtjev za podnošenje slučaja velikom vijeću ili tri mjeseca nakon dana donošenja presude, ako nije uložen zahtjev za podnošenje slučaja velikom vijeću ili kad odbor velikoga vijeća odbije zahtjev o podnošenju na temelju članka 43. Konvencije, pa se potom objavljaju kao konačne. Stoga je u pravu prvostupanjski sud da presude koje ESLJP donosi u odborima sastavljenim od tri suca postaju konačne danom donošenja.

7.2. Osim toga, upravo radi otklanjanja svake dvojbe o pravodobnosti zahtjeva za obnovu kaznenog postupka osuđenog S. Š., drugostupanjski sud je sukladno članku 474. stavak 2. ZKP/08., pribavio podatak i utvrdio da je ESLJP obavijestio zastupnika R. H. pred ESLJP, s danom 18. ožujka 2021., da je presuda konačna i da temeljem iste nastupaju sve pravne posljedice izvršenja obveza plaćanja prema osuđenom S. Š., a kao branitelj za kontakt u izvršenju te presude naveden je K. D., odvjetnik u R. Stoga, a u povodu žalbenih navoda, da bi podaci koji se zatraže od Ureda zastupnika Republike Hrvatske pred ESLJP, bili neobjektivni, te da se ne bi mogli prihvati kao vjerodostojni, jer se radi o suprotnoj strani u odnosu na podnositelja zahtjeva protiv R. H., upućuje se žalitelj na službenu stranicu Ureda i HUDOC tražilici, gdje su javno objavljeni svi objektivni podaci o konačnosti i pravomoćnosti odluka i presuda ESLJP-a, pa između ostalog i slijedeće "...Smatra se da je presuda ESLJP dostavljena strankama na dan kada je objavljena na web tražilici Suda (HUDOC).... ESLJP dva tjedna prije objave presude na web tražilici HUDOC elektroničkim putem (e-poštom odnosno e-mail-om) obavještava o datumu objave presude podnositelje koji su u postupku pred ESLJP-om zastupani od strane odvjetnika ili se zastupaju sami a ESLJP-u su dostavili adresu svoje e-pošte.... Dodatno, ESLJP na dan objave presude tim podnositeljima odnosno njihovim punomoćnicima šalje i posebnu e-poštu o objavi presude. Podnositelje, odnosno njihove punomoćnike, koji ESLJP-u nisu dostavili adresu svoje e-pošte, Sud obavještava o objavi presude dopisom koji im na dan objave presude šalje putem obične pošte (bez povratnice/dostavnice) uz pisani otpravak presude u prilogu, jer nemaju uspostavljenu e-komunikaciju.... Datum zaprimanja navedene obavijesti kao i pisanog otpravka presude putem obične pošte nije odlučujući za računanje konačnosti presude ESLJP-a, već je isključivo odlučujući dan objave presude na web tražilici ESLJP-a (HUDOC)."

7.3. Dakle, kako je konačnost presude ESLJP za osuđenog S. Š. bila dostupna osuđenom i njegovom branitelju na službenoj stranici gdje se objavljaju odluke ESLJP, to je osuđeni imao mogućnosti podnijeti zahtjev za obnovu postupka u propisanom roku od 30 dana na temelju konačne presude ESLJP od datuma konačnosti presude tj. 18. ožujka 2021. Kako je taj rok prekluzivne naravi, a s obzirom da je osuđenikova zahtjev za obnovu kaznenog postupka podnesen 16. srpnja 2021. godine, tj. nakon proteka propisanog roka, to je prvostupanjski sud pravilno postupio kada je odbacio osuđenikova zahtjev za obnovu kaznenog postupka. O tome su pobijanom rješenju navedeni logični i dostatni razlozi, koje kao pravilne prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

8. S obzirom na izloženo, te kako ne postoje razlozi zbog kojih osuđenik pobija prvostupansko rješenje, a niti su ispitivanjem prvostupanskog rješenja nađene povrede na koje sud drugog stupnja, sukladno članku 494. stavak 4. ZKP/08., pazi

po službenoj dužnosti, to je na temelju članka 494. stavak 3. točka 2. ZKP/08. odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 12. travnja 2022.

Predsjednik vijeća:
Željko Horvatović, v.r.